

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnine in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredni nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 225.

V Ljubljani, v ponedeljek 2. oktobra 1893.

Letnik XXI.

O premembi volilne pravice.

Da sedanji volilni red za državni zbor več ne zadošča, temu je najboljši dokaz dolga vrsta predlogov v državnem zboru za njega preuredbo. Pa tudi močno gibanje za občno volilno pravico v delavskih krogih opominja postavodajalce, da naj gledajo na to, da dobé tudi nekaj pravic delavskim stanovom, da tako delavsko gibanje spravijo na nekako legalno pot, ker sicer zaidejo na pot anarhije, na katero pot so že deloma zašli.

Proti razširjenju volilne pravice se posebno to navaja, da delavci še niso za tako razširjenje zreli, češ, da bi potem še le posebno cvetelo podkupovanje pri volitvah. Ta razlog je pa jako šepav. Kar se tiče politične zrelosti, pač ne moremo reči, da bi se drugi stanovi dosti odlikovali pred delavci. Skušnja nas uči, kako se tu ali tam volilci malo poslužujejo pri volitvah svojih pravic, če tudi sicer radi zabavljajo po gostilnah čez to in ono.

Tako počenjanje pač ni dokaz politične zrelosti. Nekaj goldinarjev več ali manj davka še ne zagotavlja nikomur politične zrelosti.

Kar se pa tiče podkupljivosti, smo mi pač drugih mislij, nego mnogi nasprotniki razširjenja volilne pravice. Mi ne rečemo, da bi revni delavec takemu podkupljenju ne bil bolj dostopen, nego pa premožnejši stanovi. Sicer smo pa že na Kranjskem doživeli dovolj skušenj, da se baš sedanji volilci niso izkazali zanesljive v tem oziru. Posebno znane volitve za deželni zbor iz leta 1877 so bile polne takih peg.

Sicer je pa treba premisliti, da je podkupovanje le tedaj prav na dnevnem redu, kadar se število glasov že naprej lahko preceni in se torej vé, da gre le za malo glasov. Zato je pa podkupljevanje volilcev le navadno pri jako omejenem številu volilcev. Pri velikem številu volilcev kak razgled ni lahko

mogoč in zatorej tudi manjša nevarnost, da bi kdo začel kupovati glasove. Tudi pri nas v Avstriji ne bomo imeli dosti tako bogatih kandidatov, da bi se upali pečati s podkupovanjem, kadar se bode štel volilcev na tisoče.

Sedaj je marsikje v navadi, da se s pijačo vpliva na volilce. Tudi to bode po razširjenju volilne pravice redkejše. Pač je mogoče napojiti volilce, če jih je na desetine, nikdo jih pa ne bode napajal na stotine.

Proti razširjenju volilne pravice na delavce pa navajajo to, da delavci ne plačujejo nobenega davka. Na to pač lahko odgovorjamo s tem, da ga ni nobenega tako prebrisanega, da bi določil, koliko davka kdo nosi. To vprašanje rešiti je pretežavno, ker je preveč tamotano. Hišni gospodar gleda, da zvali davek na stranke, ki pri njem stanujejo, tovarnar deloma na delavce, da jih slabše plačuje, deloma na kupca. Indirektni davki pa že itak zadenejo vse. Krvni davek pa zadene tudi vse.

Seveda bode tudi treba gledati, da se morda z razširjenjem volilne pravice ne pritira do tega, da bi morda zastopniki delavcev sami imeli večino v zbornicah, morda tam absolutno gospodarili in skušali vse preobrniti. Zato bode potrebno, da se volilna pravica tako vredí, da noben stan ne bode dobil prevage.

Ker je pa delavcev jako veliko in se je socializem že začel širiti po kmetih, se je pač bati, da bi kedaj socialisti dobili večino, ako se vpeljejo občne volitve brez vsake omejitve.

Neki nemški list, ki se peča s socialno reformo, priporoča, da bi se volilna pravica priznala vsem oženjencem, ki so izpolnili že 35. leto. Po njegovih mislih se potem socializma ni bati, ker 35letni možje, rodbinski očetje, bi pač ne bili za kako prekucijo.

Ta list pristavlja seveda, da bi tisti, ki se po stanu ali redovni obljubi ne smejo ženiti, tudi smeli voliti, ko izpolnijo 35. leto. Po naših mislih bi bil ta predlog precej umesten, le to mislimo, da bi neka določena višja starost naj zadoščala, in pa morda, da se dotičnik peča sploh s kakšnim poštenim delom, da torej ne živi od miloščine, ali pa še na kak manj pošten način na troške drugih.

Slišijo se namreč večkrat pritožbe, da se nepremožni ljudje prepogosto ženijo, in te prepogoste ženitve bi se utegnile še le pomnožiti, ako bi z ženitvijo bila zvezana tudi volilna pravica. Pomisliti je, da se je vedno bolj bati prevelikega pomnoženja prebivalstva.

Da je višja starost močen jez proti socialni demokraciji, je pač to dober dokaz, da so vsi socialni demokratje proti taki določbi in zahtevajo, da se volilna pravica prizna že vsakemu z dvajsetim letom. Da človek še ni sposoben za politično življenje tedaj, kot je za vojaško službo, mislimo, da pač ve vsak razsoden človek. Baš na to nerazsodnost računajo socialisti. Starejši, skušenejši možje pa že spoznajo, da so njih nauki le prazne utopije in da vodijo le v pogubo. V poznejših letih se pa socialni demokraciji zlasti pri rokodelstvu in mali obrtniji zgubi veliko ljudij, ker postajo samostojni mojstri. V Belgiji so se vpeljale še druge določbe, s katerim se bode preprečilo, da delavci ne dobe večine. Tako imajo dva glasu vsi, ki plačajo kak direktni davek. Ta določba bi bila morda dobra pri nas. S tem bi se dal nekaj večji vpliv posestnikom, kateri niso za nobene prekucije, temveč za mirni razvoj. Nikakor se pa mi ne moremo ogrevati za to, da bi tisti, ki se večje svote davka plačujejo ali pa, ki so dovršili višje šole imeli še tretji glas. To bi pa utegnulo postati nevarno našemu narodnemu obstanku. Pri nas na Slovenskem pa tudi mej drugimi Slovani so tisti bogatejši stanovi večkrat po večini na-

LISTEK.

Spomini graščinskega odgojitelja.

Vesela in resnična dogodba. Iz češkega. Poslovenil F. H—e. (Konec.)

Drugi dan pripelje Jurij kovčeg. Bil je rumeno prebarvan in ves obit z železjem. Dva človeka sta bila koj zraven, da ga snameta. Še premaknila ga nista. Jeden se popraska za ušesom in pokliče hlapca. Kovčeg še nič. Tu pride gozdni čuvaj, mož orjak in moč kot Herkul. Zdaj se je posrečilo še le kovčeg zložiti, a marsikateri gumb je odletel in šiv počil. Še mlada grofa in gospodična Všetěčkova so prišli zraven.

„Ali so same bukve?“ poizveduje radovedna gospica.

„Bukve in obleka, a večinoma bukve,“ odgovorim.

„Kam pa ž njim?“ vpraša sluga.

„V mojo sobo,“ denem poredno. Ko sem pa videl, kako jih je osem kovčeg po stopnjicah vleklo, se je vendar vest oglasila. Mala nagrada je vse popravila in jaz sem jim dal čutiti.

Od tega dne so me sluge drugače gledali, bili so uljudnejši. Seveda niso bile te rože brez trnja. Da namreč dobim v kovčegu prostor za „prihodnje“ reči, nosil sem vselej v mraku polne žepe kamenja na vrt ali v reko ter jih ondi pokopaval v valovih.

Reka — podoba življenja! Marsikatera skrivnost se tu skriva.

Cas je hitro mineval, kar letel je. Štiri tedne sem bil že v gradu. Dopadalo mi je vedno bolje. Vozili smo se v elegantni kočiji, obiskovali sosednje plemstvo, napravljali domače in javne slovesnosti. V salonu in v občevanju sem se čutil gotovejšega in redkokdaj se mi je pri mizi pripetilo, kar bi me bilo jezilo. Kadarkoli je milostljiva gospa primižala z očmi ali le malo z glavo zmajala, sem vedel, da sem kaj napačnega storil, česar sem se pozneje varoval.

Z gospico Všetěčkovo sem si upal česteje govoriti, toda ona je ostajala vedno kot „snežnik“. Krivo sem delal svojo obleko, posebno od tega dne, ko mi je Gabrijela zaupljivo naznanila njene besede, da sem podoben v svoji črni suknji strašilu v zelju, in Vladimir mi zašepetal, da mu je povedala, da ima čednega učitelja, le da se slabo oblači.

Od tega trenutka sem črtil svojo črno obleko. Bil bi jo skoraj raztrgal, a kaj pomaga, bil sem na njo tako navezan, kakor, no, kakor Prometej na skalo.

Neki večer, ko se sprehajam z Horacijem v roki po vrtu, srečam grofa. Prijazno me pozdravi in stopi k meni.

„Gospod Květina, ali vas smem vprašati, kako se vam pri nas dopade.“

„Zelo dobro, gospod grof,“ odgovorim.

„Veseli me in z radostjo vam rečem, da sem z vami popolnoma zadovoljen. Bil sem tu pa tam pri vašem pouku, in vaš način poučevanja mi ugaja. Pod vašim vodstvom bode Vladimir dobro prosperoval. Ima vas tudi jako rad ter posluša iz ljubezni. Sploh ga ni v gradu nobenega, kdor bi vas rad ne imel.“

Priklonim se hvaležno, pa v duši se mi je oglasilo: „In gospica Všetěčkova tudi?“

„Gospod grof,“ se oglasim, „smem li vas za kaj prositi?“

„Rad postrežem, le začnite.“

„Gospod grof, sin sem revnih starišev, v študijah sem revno živel. Še le tukaj v gradu spoznam, kako se more dobro živeti. Toda — toda — z jedno besedo, moja obleka je slaba in nimam, s čim bi si pomagal. Blagovolite mi dati nekaj naprej od moje plače.“

„Z veseljem, gospod Květina, vaša zaupljivost mi dopade. Tu je osemdeset goldinarjev. In sedaj vam nekaj povem. Jutri se peljete v Klečnov, poiščite krojaško trdko Valentina Jedličke. Dela dobro, dela tudi meni. Če vam pa smem svetovati, tedaj nič črnega, bolje kaj temnega ali sivega.“

Drugi dan po zajutreku zaropče na dvorišču kočija. Pri vratih me počaka. Usedem se. Vranca sta kar letela skozi lipov drevored, po cesti, skozi Bukovane, kjer so še viseli od vizitacije suhi veneci; še skozi topolov drevored in smo v Klečnovu.

sprotni naši narodnosti. Bati se je torej, da bi s tem le dali Nemcem sredstvo za daljno gospodstvo v državi. Posebno na Koroškem bi taka določba utegnila biti nevarna. Denar že tako precej vpliva na politično življenje.

Kar se pa tiče razumstva, je pa vsaj pri nas Slovencih tako, da nezavisnega razumstva skoro nič nimamo. Večina tistih, ki so dovršili srednje šole, je v javnih službah. Proti volilni pravici uradnikov pa imajo v mnogih državah tudi svoje pomisleke. Zaradi tega pa mi nismo za to, da se jim kot razumnikom da še tretji glas. Sploh mislimo, da bi ta tretji glas zares prav neumestno in nepotrebno tudi preveč ločil nekako ljudi v višji in nižji razred in dajal povod novi nevolji, ker bi bil navezan na pogoje, katerih bi večini pri svoji največji marljivosti ne bilo mogoče doseči. Drugi glas bi pa ne vzbujal take nevolje. Pri varčnem življenju se bi tudi mnogi delavec pomagal toliko, da postal davkoplačevalec, da bi mogel imenovati kaj svojega. Ta drugi glas bi torej imel še nekaj npravnstveni pomen, kajti nagibal bi delavce k varčnosti, prav v zmislu navodil sv. Očeta v svoji okrožnici o delavskem vprašanju.

Tu smo navedli nekaj mislij o tem vprašanju. Nikdar se pa ne ponašamo s tem, da smo morda povsem pravo začeli, za to je pa nam ljubo, da tudi drugi premišljajo to važno stvar in povedo svoje mnenje.

Poročilo državnega poslanca Fr. Povšeta

na volilnem shodu v Radečah dne 24. sept. 1893.
(Konec.)

Finančni minister se je našim željam v tem oziru v toliko udal, da bi vzel 250 gld. čistega katastralnega prihodka kot podlago za oprostitev od izpovedbe in le v slučaju, da bi dotična prisojevalna davčna komisija, ki pa bo itak polovico imela izvoljenih članov, zahtevala izkaz, bi imel tak posestnik izpovedati o svojih prihodkih in stroških. Seveda hoče finančni minister, da bi to vredil tako imenovanim upravnim ali naredbenim potom, jaz in moji somišljeniki pa bi želeli, da bi se to načelo v postavo sprejelo, ker postava ostane, ministri se pa menjajo, minister pa more naredbenim potom zopet kako drugo načelo proglasiti. Bodisi kakor že bode — če to načelo obvelja, gotovo je, da ne bo osobito pri nas po Kranjskem ogromna večina kmetskih posestnikov prišla do tega novega osebnega davka, ker po izkazih statističnih računov pri nas komaj par odstotkov posestev ima več kakor 550 gld. izkazanega čistega katastralnega dohodka, ogromna množina pa še 100 gld. ne.

Če torej presodimo, da nas ne bo zadel novi davek (osebni), pač pa, da se nam bo znižal vsaj za 10 odstotkov zemljiščni davek, prav tako hišni itd., smemo biti zadovoljni z davčno preosnovo, kakoršno namerava izvesti vlada. Predolgo časa bi

Pred Jedliškovo prodajalnico se kočija ustavi. Koj pritečeta dva fanta, odpreta vrata in mi pomagata ven. Prikaže se tudi mojster Jedlička. „Klanjam se, gospod profesor, kakšna čast! Blagovolite vstopiti. Gospod grof vas je priporočil, kako blag gospod. In naša premilostljiva grofinja in otroka Vladimir in Gabrijela! Kaj želite, gospod profesor? Obleko, tako! Črno, temno, sivo? Sivo. Janez, Jože, prinesita najboljšo angleško blago!“

Klop je bila polna oblek, tako da je bilo težko, najbolje si izbrati. Slednjič zberem jedno svetlosivo, in ker je bila kakor na-me ukrojena, jo kupim.

„Zuabiti tudi kaj perila?“ poizveduje Jedlička. „Janez, Jože, srajce sem in ovratnike!“

Izberem šest srajc in 12 parov ovratnikov. V Jedličkovi sobi sem se preoblekel. Ta „metamorfaza“ se je zgodila pred velikim ogledalom. V desetih minutah sem tu stal kakor ponosni metulj, ki je slekel svojo temno ličinko. Jedlička s sinovoma me niso mogli dosti prehvaliti. Mojo črno „ličinko“ so zvezali v zavitek, plačam račun in ves personal me sprejmi v vsi slavi do kočije.

Da se konja spočijeta in vozaik okrepeča, ustavimo v grajski gostilni „Pri Pragi“. Med potjo do tje si kupim še klobuk in — čujte — par rokovic iste barve, kakor so gosje noge. V gostilni „Pri Pragi“ slavnj pozdrav.

Čez jedno uro se peljemo domov. Ko se ustavi kočija pred gradom, bila je cela družina na verandi.

moral Vas, spoštovani možje, tu zadržavati, ko bi hotel vse obširno razpravljati. Upam pa, da morete iz povedanega soditi, da sem v tem oziru pravo deloval.

Hitim k sklepu. Kot državni poslanec sem ob enem tudi vezan na politiko; zato tudi o tej nekaj, pa jasnih mojih izjav. Član sem konservativnega kluba, kojemu na čelu je naš gorenjski poslanec grof Hohenwart. Zelo zmedeni so bili politički odnosi pri otvorjenju novega državnega zbora in mi slovenski poslanci smatrali smo kot edino pravo in mogočo politiko pri takih odnosih, da smo se pridružili v konservativni klub, kjer smo slovenski poslanci toliko iz Kranjske, kolikor iz slovenskega Štajerja, tako tudi iz Goriškega in Tržaškega skupno zbrani. V tem velikem klubu našli smo dobrih zaveznikov, vsaj so v njem češkega veleposestva zastopniki, potem Rumuni, Bukovinci in nemški konservativci.

Z našim klubom ozko spojeni so tudi moravski staročeški poslanci. V parlamentu veljajo le velike stranke, zato ni za nas slovenske poslance drugega kazalo, da smo vstopili v ta klub. Sicer pa si želimo le mnogo takih zaveznikov in v tem oziru spominjam le na oni slučaj v zbornici, ko je drž. poslanec kanonik Klun govoril o žalostnih razmerah gledé šolstva na Koroškem in ko je naučni minister tako rezko odgovarjal na ta govor ter bridko užalil slehernega slovenskega poslanca. Ko je poslanec Šuklje potem v imenu vseh slovenskih poslancev ministru v izbornem govoru povedal, kar mu je šlo, oglasil se je v imenu nemških konservativcev poslanec dr. Ebenhoch ne naprošen ali vsled pritiska, zgolj iz prostega nagiba ter je slovesno izjavil v imenu svojih tovarišev, da smatrajo tudi oni one ministrove besede za Slovence zelo razžaljive ter temu ugovarjajo z vso odločnostjo ter izjavljajo, da tudi oni, nemški konservativci smatrajo se s slovenskimi tovariši solidarne in hočejo skupno delovati v dosego pravic, ki gredo temu narodu! Takih zaveznikov torej je le iskati, a ne zapuščati, osobito pa pri današnjih zmedenih razmerah. Sicer pa sem sedaj, ko tretje leto opazujem ves položaj v avstrijskem parlamentu, prišel do prepričanja, da le na podlagi krščanske je temelj, na katerem je mogoča sprava in mir.

To se kaže v omenjenem klubu, v katerem velja načelo krščansko in v katerem se dobro razumijo poslanci raznih narodov in dežel. Vsakemu svoje, kakor nas uči krščanstvo, to je moje vodilo v javnem življenju. V tem klubu pa mi je tudi mogoče varovati obe najdražestniši svetlinji našega naroda in svojih volilcev, to je versko prepričanje in domoljubje, ljubezen za dom in milo materinščino, kateri obe prelepi čednosti dičite naš narod in moje volilce, ker znam, da tu živi veren, svoji domovini zvesto udan narod.

Dokler bom imel čast zastopati Vas, bom vsikdar branil obe ti naši blaginji in vsikdar štel si v vestno dolžnost, za obrambo obeh zastaviti svoje

Z glasnim začudenjem me pozdravijo. Grof me pohvali: „Izborni, gospod Květina, vidi se, da imate fini ukus.“

Grofinja, ko me je ostro gledala, reče: „Gratuliram k tej lepi spremembi!“ In gospica Všetětkova me dolgo gleda in kima pohvalno z glavo.

Usedom se na verandi in sluga mi prinese jesti. Ko sta potem grof in grofinja odšla in otroka metulje lovila, rečem gospodičinji: „No, gospica, sem li še podoben strašilu v zelju?“

Rudeča postane do ušes in v obrambo spregovori: „Ne, sedaj ste kot tovariš, da celó ženin.“

„Dobro, sedaj je to le videz, morda se pa bode nekda v resnici zgodilo.“

Kaj hočem še dalje pripovedovati? Ostal sem v gradu štiri leta. Potem z zavestjo, da me gospoda rada ima, otroka ljubita, posli spoštujejo, in da me mati blagoslovljajo za obilno podporo, sem sklenil, nastopiti službo profesorja na gimnaziji. Komaj sem grofu svoj sklep razodel, me je pohvalil, le za to me je prosil, da vzamem Vladimirja k sebi na stanovanje. Napisal je vladnemu svētniku pismo in prišel sem za profesorja v X.

Z dekretom v roki sem prosil Všetětkovo gospico za roko. Postala je moja in tukaj je, tako je profesor Květina svoje spomine sklenil. Pijmo na njeno zdravje kozarček rudečega vina!

skromne moči. Zato bom vedel, da mi je dolžnost braniti narodu naše pravice ter izrekam le, da bo treba previdnosti, vztrajnosti pa tudi odločnosti za obrambo naših narodnih pravic, ker takozvana nemško-nacionalna stranka izrekla se je po svojih časopisih, da bi bila celo pripravljena na federalistično preosnovo države, le da bi dosegla skupnost notranje avstrijskih dežel, torej tudi naše slovenske pokrajine. Takemu početju moramo že v pričetku ugovarjati in jasno povedati, da tu je zemlja slovenska, katera hoče tudi taka vedno obstati.

Vprašati bi me smel kdo izmed Vas, častitih Radovčanov, ali si specijelno za naš okraj kaj izpovloval. Temu le kratko: storil sem nekaj, da se je konečno vendar-le že vresničevati začela Vašega okraja iskrena želja, to je naprava mostu čez Savo in to s tem, da sem dosegel naklonjenost vojnega ministerstva, katero je vplivalo na cesarsko vlado, katera je v to svrhu podelila 30.000 gld. državnega prispevka.

Končam ter Vas prosim, sodite o meni in izrazite svoje mnenje, kakor tudi svoje želje, da znam služiti v prid svoje domovine in svojega volilnega okraja.

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. oktobra.

Cesarjev odgovor italijanski deputaciji v Inomostu pač ni posebno ugajal. Cesar je sicer rekel, da bode naročil vladi, da še proučava to vprašanje o avtonomiji južnega dela Tirolske. Ker se je pa treba vedno ozirati na višje koristi države, on ne more deputaciji ničesa obljubiti. Ta odgovor smo posneli po nemških listih. Oficijelni telegraf je ta odgovor zamolčal, četudi je jako obširno poročal o družih nagovorih in odgovorih. Iz vsega je pa razvidno, da italijanska deputacija svojega namena ni dosegla. Sicer pa moramo omeniti, da se Italijanom na Tirolskem nobena krivica ne godi. V uradih se ž njimi le v italijanščini posluje, šole imajo italijanske, na vseučilišču v Inomostu so za nje osnovane posebej nekatere italijanske stolice. Slovenci bi bili zadovoljni, ko bi naše stanje v vseh pokrajinah bilo tako.

Novi pravilnik za vojna pristanišča se je nedavno razglasil, ker prejšnji ni več ugajal. Po tem pravilniku ne sme v nobenem avstroogerskem pristanišču stati več kakor tri vojne ladije kake tuje države, ob vsi avstrijski morski obali pa sme biti zasidranih največ šest vojnih ladij kake tuje vlasti. Za večje število je pa potrebno v vsakem slučaju posebnega dovoljenja. Podobne pravilnike vpeljale so tudi že druge države.

Poljaki in izjemno stanje v Pragi. Nekateri listi so vedeli povedati, da se vlada pogaja s Poljaki za kako ceno bi glasovali za potrjenje izjemnega stanja v Pragi. „Przeglad“ pa tej trditvi odločno oporeka. Poljski klub bode pač glasoval za izjemno stanje v Pragi, toda le zaradi tega, ker je prepričan, da je izjemno stanje v korist državi.

Ulični napisi v Pragi. V petek je v praškem mestnem zboru se sklepalo o tem, da se imenuje jedna ulica po bivšem šolskem ravnatelju Venzigu. Sklenilo se je, da se napravi napis ulice jedino v češčini. Tabla bode belo-rudeča, moder rob pa izostane. Pri drugih tablah je tisti, ki jih je delal, svojevoljno naredil moder rob, da imajo barve slovanske trobojnice. Župan je pa v tej seji naznanil, da je ministerstvo odklonilo pritožbo mestne občine proti odredbi namestništva in se torej morajo napravljene table s samo češkim napisom odstraniti v štirih tednih in zameniti z dvojezičnimi, kakor so bile poprej. Župan je naznanil, da v prvi seji to zadevo spravi na dnevni red. O tem županovem naznanilu se je začel buren razgovor. Mladočehi so hudo napadali Staročehe in jim očitali, da klečplazijo pred namestnikom. Sploh se v praškem mestnem zboru dogajajo nedostojne stvari. Župan je moral že proti jednemu mladočeškemu odborniku začeti tožbo zaradi razžaljenja časti.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 2. oktobra.

(Volilni shod v Postojini.) Iz Postojine se nam poroča: K volilnemu shodu, katerega je sklical poslanec dr. Vošnjak, prišlo je 20—25 volilcev. Ta pičla udeležba je znamenje, da dr. Vošnjak kot pristaš narodno-napredne stranke ne vživa posebnega zaupanja na Notranjskem. Gosp. poslanec

poročal je najprej o svojem delovanju v deželnem zboru, potem o položaju našem. Pri tem je trčil prav po nepotrebnem ob Mahniča, dasi ni imenoval njegovega imena. Poročilu je sledilo več vprašanj o vodovodih, o bolnici na Notranjskem. Gosp. Želen, posestnik iz Senožeh, želi pojasniti, zakaj je gosp. poslanec glasoval za legalizacijo, potem pa dokazuje, da je deželni prispevek za osuševanje barja prevelik v primeri z onim ljubljanskega mesta, ki bode od osuševanja imelo največ dobička. Zatem se prične pogovor o kandidatu za prihodnje volitve. Ponudi se za kandidata g. Jurij Kraigher iz Hraša ter opiše na kratko svojo izobrazbo. Gledé političnega mišljenja izjavi, da je odločen pristati narodno-napredne stranke. Njegova kandidatura se vzame na znanje, vendar zlasti Cirkničanje, pa tudi drugi poudarjajo, da se danes nočejo vezati na nobeno stran, ker je premalo udeležencev. Izrazi se želja, da se skliče še shod, ko bodo izvoljeni volilni možje.

(Nesreča na dolenski železnici.) Poroča se nam: Včeraj mej 2. in 3. uro popoldne pripetila se je kočevski pošti — vozeči ravno zadnjikrat iz Ljubljane v Kočevje, — mej Ortnikom in Ribnico občutna nezgoda. Na kraju, kjer se križate na več mestih deželna cesta in železnični tir, splašil se je najpred jeden poštnih konj se, odtrgal in zdirjal po cesti, ko je ravno blizal se vlak. Postiljon, ki za hrbtnom prihajajočega osebnega ljubljanskega vlaka vsled deževja in pokritega voza ni čul, prišel je z ostalim konjem in vozom ves zbežan do tira, zajedno pa že tudi — dolenski ta vlak in v tem trenutku bila sta hkrati postiljon in konj močno poškodovana, voz pa — razbit. Kako se je vse to vršilo, bode natančneje poročilo sledilo.

(Oviran promet na gorenjski železnici.) Strašni naliv na Gorenjskem, ki je pričel včeraj ob 10 dopoldan in trajal prav v noč, je zasul železniški tir med Dovjem in Jesenicami, da niso mogli vlaki dalje. Namesto sinoči ob 1/2 10, je došel z Gorenjskega vlak še le danes zjutraj ob 1/2 5 v Ljubljano.

(Iz Kobarida.) 29. septembra. Pri nas je celih deset dni neprenehoma deževalo, in sicer ne mirno, ampak lilo je, kakor da bi bili iz škafa na nas vli vali. Soča in druge vode so jako narasle. Voda je na mnogih krajih veliko škode naredila, brvi odnesla in tudi skale spodjedla, da so potem v dolino drville in marsikomu svinjak ali kaj drugega odnesle. Posebno je menda voda razrila med Kanalom in Tolminom in zato je tudi pošta v nedeljo zvečer za pol drugo uro zamudila. Pri nas sicer ni naredila posebne škode, pa vendar se vidi, kako bi bilo potrebno, regulirati še dalje od Sužida potok Idrijo, ker je namreč ta potok od Sužida do Starosela skoraj vse travnike poplavljal. Med Sužidom in Kobaridom pa ni nikjer izstopil, ker je že reguliran. Naj bi vendar oblastva se že jedenkrat semkaj ozrla in regulirala vodo še naprej, kar bi koristilo dotičnim prebivalcem, pa tudi Kobaridcem, ker bi imeli potem čistjši zrak. Ker že o čistem zraku govorim, naj še povem, da škodujejo zraku tudi mnogo pari, ki se vzdigujejo iz mlakuž, ki leže po stari strugi. Ko so namreč napravili potoku novo strugo, so staro le na nekaterih krajih zasuli, na drugih pa so pustili kotline, v katerih stoji že več let zelena smrdljiva voda. Ali mislite, da to ne škoduje zraku in zdravju? — V Kredu je šola dodelana. Ljudstvo je veselo in hiti olupčevati in okraševati novo šolsko poslopje. V nedeljo popoldne po popoldanski službi božji blagoslovil bode domači gospod vikar slovesno šolsko poslopje. K tej slovesnosti pride, kakor se sliši, šolski nadzornik č. gospod Dominko. Bog daj, da bi bila šola ljudstvu v prid! — Tudi na Livku je šolsko poslopje že končano in predno se prične šola, to je pred 16. oktobrom, bodo tudi to blagoslovili. Tudi dobé na Livku sedaj učitelja, katerega so dolgo pogrešali. Gospod učitelj bode ob jednom tudi organist. Bog daj srečo!

(Včerajšnji promet na progi Ljubljana-Kočevje) dolenskih železnic je bil nepričakovano vzbilen, tako, da je — v kljub neugodnemu vremenu — kakor čujemo, skoro vóz primanjkovalo. Kakov drenj bi bil stoprav, ko bi bilo vreme lepo.

(Zasačeni tatovi.) V soboto popoldne prijet je bil na črnuškem mostu jeden onih tatov, ki so so zadnje dni pokrali denar v prodajalnici tukajšnjega trgovca K. Karingerja, namreč ključarski pomočnik Valentin Marinko. Priveden je bil vkleknjen po jednom mestnih detektivov na policijo, zatem pa oddan včeraj deželnemu sodišču tukajšnjemu. Pri njem našli so 3 glđ. 75 kr. denarja.

Dva njegova sodruga in sokrivca, imenom Matija Tome in Jožef Miklavc, ki stanujeta v Šiški, sta pa tudi že v rokah žandarmerije, oziroma pod ključem na Zabjaku. Vsi trije se bodo imeli zagovarjati zaradi hudodelstva tatvine. — Krasen trifolij to!

(Star rimski kamen) so našli zadnje dni v zidovju hiše g. mizarja Karola Krimmerja poleg Marije Terezije ceste šte. 4, in g. posestnik ga je podaril deželnemu muzeju. Napis poroča, da je stal kamen na grobu matrone Vibunnije in da je prostor pokopališča meril na dolgost 50, na širokost 28 čevljev.

(Iz Gornjega Tuhinja): Pretečeno nedeljo, to je, 24. sept., okoli 2. ure po noči, vlila se je na planini grozovita ploha. Že poprej je ves dan deževalo, a sedaj je bilo, kakor bi se bil dež iz škafa vsipal. Nevihta je trajala s kratkim presledkom blizu do 4. ure zjutraj. Voda drla je v potokih z gorskih višin, valeč v dolino neverjetno velike skale, gramoz in bruna seboj. Nepopisen strah je obšel ljudi, ko so čuli šum deroče vode in gromoviti ropot valečega se skalovja. V kratkem času je bilo vse v nižavi poplavljenno. Voda drla je skozi vrata in marsikje tudi skozi okna v stanovanja. Trgala je tla, nosila po sobah hišno opravo. Ljudje pa so se spravili na peči in jokajoč molili. Marsikdo je mislil, da mu bije zadnja ura, kajti vsak ropot in sunek, katerega je napravilo plavajoče tramovje, utegne podreti hišo. Zares žalosten je pogled na razvaline, koje je v tako kratkem času napravila voda! Vsa občinska in vaška pota so raztrgana, vsi mostovi, bodisi zidani ali leseni, so podrti, polja in travniki so z gramozom zasuti. Iz njiv je odnesena rodovitna prst in ž njo sevéda poljski pridelki. Marsikatera hiša leži podrtá, njeni deli pa Bog vé kam zaneseni. Mlini in žage so podrti in zasute, jedno žago je tako odneslo, da se niti ne pozná, kje je stala. Tu zagledaš na njivi veliko skalo, poleg nje del voza, zraven desko ali pa bruno, tam zopet kaj drugega. Vse je uničeno. Tudi nekaj živine je potonilo, osobito ovce in prešiči. Upam, da nobeden človek ni ponesrečil. Deželna cesta je na mnogih krajih popolnoma raztrgana. Kaj pa, da so tudi mostovi odnešeni. Zato je promet s Kamnikom za sedaj popolnoma ustavljen. Odnesele je celó kamniški most, kateri je držal čez Bistrico. Kdor hoče iti v Kamnik, sevéda peš, kajti z vozom ne more, iti mora po šumah in gorah čez Mekine, tako, da ima za debelo uro daljšo pot. Upamo, da bodo merodajne osebe prej kot mogoče poskrbele, da se popravi uničena deželna cesta ter tako odpre promet. Mislimo, da tudi deželni odbor blagohotno priskoči ponesrečencem z denarno podporo na pomoč, — k.

(Včerajšnji izlet ljubljanskega „Sokola“) se je dobro obnesel. Med vožnjo je bilo na postajah (n. pr. Lavrica, Grosuplje, Velike Lašče) polno občinstva, ki je pozdravljalo „Sokole“. Lepo okičen je bil slavolok na postaji velikolaški, slavnosten je bil vsprejem v Ribnici. Na kolodvoru je vsprejel in pozdravil „Sokola“ in druge ljubljanske goste župan ribniški, gosp. J. Klun. Ker je bil ravno čas za sv. mašo, podali so se udeleženci v cerkev, peveci „Ljubljane“ pa so med mašo péli par cerkvenih zborov, kar je napravilo na vse kaj ugoden vtis. — Banketa v hotelu Arkovem se je udeležilo nad 140 oseb. Od strani „Sokolcev“ je bila udeležba slaba.

(Slovensko gledališče.) Včeraj predstavljala se je v deželnem gledališču po dr. Štolbini igri „Malomestni diplomati“ lokalizovana „Dolenska železnica“. Gledališče je bilo precej razprodano, no, opazili smo vendar še marsikak odvišen prazen prostor. Sevéda nekaj je bil temu vzrok Sokolov izlet v Ribnico, nekaj slabo vreme, nekaj Amatov cirkus, nekaj — last not least — pa tudi malobrižnost slovenskega občinstva, ki raje podpira tujo nego domačo dramatiko. — V obče je bil zunanji vseh prav voljen. G. Verovšek je glavno vlogo igral kaj dobro, dasi tudi ni v vseh stvarih pogodil točno značaja prekanjenega, sebičnega malomestnega župana. G. Lovšin lepo napreduje in tudi g. Daniilo nam je včeraj ugajal. Gospica Nigrinova in gospod Perdan razveseljevala sta občinstvo v svojih komičnih vlogah in g. Borštnik napravil je z poznato svojo umetnostjo iz ma'e svoje vloge pravo pravečato remek-delo. Ensemble je bil izredno točen. Posamezna mesta vzbudila so obilo smeha in igralci želi so obilo zasluženega priznanja. Sploh pa je včerajšnja predstava pokazala, da je imelo

dramatično društvo pri izberu igre kaj srečno roko, da dela dr. Štolbe ugajajo slovenskemu občinstvu in da igralno naše osebje doseže lahko ugodne vspehe, kedar se potruji. — a —

(Od Krškega.) 30. septembra. Znano je, da zidajo v sosednem prijaznem Vidmu novo cerkev, kateri so premil. mariborski knezoškof posvetili temeljni kamen 21. junija t. l. Stavba dobro napreduje, zid je že skoraj dosegel svojo višočino. Štrajkali so sicer nekateri zidarji, pa le oni najnižje vrste, ki delajo mavto, in so zahtevali višjo plačo, pa so se nekako pobotali. A hujše je imelo priti. Kjer ima Bog svojo kapelo, hoče hudič svojo štacunico, sicer ne krajevno tukaj, pač pa v ljudeh. Kaj se zgodi? V Brežicah so frančiškansko cerkev zidali zidarji od Kamnika in so v pogovoru o stavbi nove župne cerkve na Vidmu za tesarska dela priporočevali znanega in skušenega tesarskega mojstra Janeza Verhovnika iz Tujnic. Ta se je za tesarsko delo pogodil in ga prevzel. Les je kupil in dobil od trgovca K. v Ljubljani. Ko so les na postaji videmski zmetavali, pade tram tako, da se prelomi in prah pokaže. Ko les tešejo in pripravljajo za streho, se kaže, da je les trhljen, piškav, torej ni za rabo, zlasti ne za cerkveno streho, ki nosi toliko pezo opeke. Ljudje so zato hudi na tesarskega mojstra. 28. t. m. je razdraženost dospela do vrhunca. Tesarski mojster je bil v poslu v Brežicah in njegovim delavcem so na Vidmu med tem tako nagajali, da so vsi delavci, vmes lasten sin mojstrov, delo zapustili in se vrnili na Gorenjsko. Mojster je sam in imel bode občutljivo škodo, dasi je znan poštenjak, ki mu gre za dobro ime. Ne vemo še, kako se bode reč zvršila.

(Trgatev v Istri.) Poroča se nam: Prošla tedna začela se je po južnih krajih Istre trgatev, ki se sedaj vrši že malone v vseh isterskih okrajih. Trgatev bode v nekaterih, zlasti južnih krajih prav obilna, v drugih srednja, v zlasti tam, kjer se je pokazala trtna uš ali peronospora, ali toča grozdje oškodovala. Vreme, izvzemši zadnje dneve minulega tedna doslej trgatvi posebno ugodno. Slovenske rojake, ki želé si naročiti isterskega vina, opozarjamo ob tej priliki na narodno društvo: „Istarska vinarska zadruga“ v Pulju (Istra). Svoji k svojim!

(Reške novice.) Dne 19. septembra si je nadvojvoda Josip ogledal na Ogerskem klet vinskega trgovca Wolffa. Labirint je dolg 3 1/2 kilometra. Razsvetljevalo ga je 1100 svetilnic. Nadvojvoda je posebno zanimal sod, držeč 860 hektolitrov, dalje sod, držeč 630 hkt., slednjič sod, držeč 1200 hektolitrov. Ogledal si je tudi 4 velikanske posode iz cementa. Prva drži 1000 hkt., a ostale tri po 700 hkt. Pri odhodu je rekel visoki gost, da si bode tudi v Reki ogledal njegovo vinsko klet. Mi ne poznamo osebno tega trgovca. Po imenu bi sklepali, da je žid. Ako ima v svoji zalogi samo naravno vino, ne podpisemo. Židje znajo kaj dobro vino delati. V Zagrebu so nekateri v tej stroki pravi mojstri. Vlada bi vsekako morala bolj paziti na žide. — Dne 20. septembra je minulo 23 let, kar so roparski Piemontezci vdrlí v Rim. Naši Lahí niso prezrli te obletnice. Laški konzul je razobesil raz svoje hiše laško zastavo, pa tudi tukajšnje laško dobrodelno društvo (!) je imelo oni dan zastavo na svoji rezidenci. Papeževe 50letnice se niso spominjali ne z zastavami, ne z besedo, ne s črnilom, a 20. sept. l. 1870 se spominjajo. Poznamo se. — Dne 21. sept. je pripeljal sém angleški parobrod „Attila“ 2783 stotov petroleja, kateri se bode očiščeval v Budimpešti. Tudi rafinerijo za očiščevanje petroleja so Mažari napravili v svoji metropoli. Za prevažanje riža in petroleja v Budimpešto zasluži mnogo železnica in Budimpeštanci, a naši ljudje nimajo dela. Istega dne je prišel v Reko senjski vladika dr. J. Posilović delit zakrament sv. birme. Vseh birmancev je bilo 1200. — Dne 23. septembra so priplule v naše pristanišče 4 c. in kr. torpednice: „Lussin“, „Reicher“, „Marabau“ in „Condor“. Istega dne je priplul sém novi lloydov parobrod „Vindibona“. Na njem je 63 oseb in blaga 2688 stotov. — Dne 23. septembra je prišel sém kotorski (Cattaro) škof monagr. Radanović. Istega dne so izgnali iz mesta 8 mladih oseb. Naše mesto je nekaj časa sém polno klatečih oseb in se jih ne more otresti. Naj jim dá dela, potem jih ne bode toliko. — Dne 24. sept. je bilo 730 birmanin. Deloma so otroci, deloma otroci. Te dni se je tukaj osnovalo pomorsko društvo „Gvarnero“. Kot nalogo si je storilo povzdigniti brodarstvo velikih in malih ladij. Kapitala ima

206.000 gld., v akcijah ima 2060 gld. Za sedaj si je kupilo angleški parobrod „Lynton“, kateri je bil napravljen lansko leto v novembru. Kapitan Tominić je odšel po njega. Znanprej bode ta parobrod nosil ime: „Enej“. Društvu želimo najboljšega uspeha. — Dne 25. sept. je predsednik kr. sod. stola iz Budimpešte, Clorda, pregledoval tukajšnji sod. stol in vse sod. urade. Vse je našel v redu. Istega dne jih je bilo birmanovanih 270 oseb. — Istega dne je parobrod „Arpád“ pripeljal iz Neapolja in Genove 471 sodov vina. Kaj bode še, ko že k nam vozijo novo laško vino! — Tukajšnje ogersko planinsko društvo misli v tem letu še šest izletov napraviti. A naše? Istega dne je dospel v naše mesto H. Stoll, časnikar iz Berolina. On misli cel svet peš obiti. Dosedaj je prekorščil Angleško, Nemčijo, Beneško in Furlanijo. Iz Reke je odšel v Srbijo, od ondod pojde v Carigrad. Njegovi stroški dosedaj znašajo 1 šterling in 20 mark. Potovaje dopisuje nemškim listom in ti ga vzdržujejo. — Dne 56. septembra se je sèm pripeljal bivši srbski kralj Milan. Vstanil se je v hotelu „Evropa“. — Dne 27. septembra je dospel v Reko njegov sin, kralj Aleksander. Še isti dan sta se odpeljala v Opatijo. Raz hiše, v kateri bivata, vihra srbska trobojnica.

(Koroške novice.) Iz Celovca, dne 1. okt.: Z začetkom letošnjega šolskega leta otvoril se je v starem gimnazijskem poslopju „internat“ za di-jake učiteljske pripravnice, v katerem je do 80 gojencev. Le ti imajo v zavodu hrano, po-strežbo in stanovanje. Za internat skrbi posebno društvo pod pokroviteljem g. dež. predsednika. Poleg tega internata obstoji v Celovcu že dolga leta učiteljsko semenišče grofinje Egger. — V kn. šk. di-jakem semenišču „Marianum“ je letos 142 di-jakov gimnazijcev. Novo semeniško poslopje je stalo 254.146 gld. 99 kr. Prostovoljnih darov se je na-bralo 66.843 gld. 54 kr. Dolga je še 80.034 gld. — V najlepših moških letih je v Velikoven premi-nul slovenski rodoljub, odvetnik dr. J. Messner. — Znanega koroškega vina „Žitarca“ letos ne bo, ker ga je vzela slana.

Telegrami.

Gradao, 2. oktobra. Vkljub slabemu vremenu se je lepo zvršilo zborovanje, na katero je povabil neumorno delavni poslanec Pfeifer svoje volilce. Poslušalcev je bilo

nad sto. Poročilo Pfeiferjevo glasno odobra-vano. V ime volilcev zahvalil se je poslancu prečast. g. dekan Aleš ter mu izrekel po-polno zaupanje volilcev.

Dunaj, 1. oktobra. Cesar se je ob 8. uri 25 minut povrnil iz Inomosta. V Pen-zingu je šel z vlaka in se je odpeljal v Schönbrunn. Ministerski predsednik Wekerle se je pripeljal semkaj in ga je dopoldne vsprejel cesar v avdijenci.

Inomost, 1. oktobra. Cesar je podaril 4200 gld. ubogim Tirolske in dobrodelnim zavodom v Inomostu.

Inomost, 1. oktobra. Cesarjevo ročno pismo namestniku Merveldtu omenja navdu-ševalnih znamenitih slavnostij, katere mu je priredila zvesta dežela in razcvetajoče se ti-rolsko glavno mesto. Ročno pismo z zado-voljstvom konstatuje mogočne vtise teh slav-nostij in se končuje z besedami: „Jaz in Moj dom bodeta vedno tesno zvezana z zvesto deželo. Najsrčnejšo zahvalo in zagotovljenje Naše naklonjenosti izrekam vsej deželi in vsem, ki so kaj pripomogli, Mene v resnici razveseliti“.

Praga, 2. oktobra. Osební vlak državne železnice je skočil s tiru mej Pardubicami in Přeloucem, ker je vihar podrl veliko brezo na tir. Strojvodja je močno poško-dovan.

Opatija, 2. oktobra. Srbski kralj je včeraj zvečer odpotoval preko Reke in Bu-dimpešte v Beligrad.

Budimpešta, 1. oktobra. Podpredsed-nik zbornici poslancev, Bokros, je padel iz družega nadstropja svoje hiše in je bil takoj mrtev.

Budimpešta, 2. oktobra. Predsednik naznani zbornici poslancev smrt podpredsed-nika in omenja njegovih zaslug. Zbornica je sklenila, da položi venec na njegovo krsto in se mnogobrojno udeleži pogreba.

Manchester, 2. oktobra. Policija je raz-gnala tabor anarhistov. Množica je napala policijo in več policistov ranila.

Bangkok, 2. oktobra. Sijam je vsprejel pogodbo s Francijo.

Umrli so:

30. septembra. Marija Stražisar, posestnikova hči, 8 dni, Krakovske ulice 1, trismus.

1. oktobra. Marija Slanove, krojačeva hči, 3 mesece, Ope-karska cesta 54, božjast.

V bolnišnici:

30. septembra. Luka Miš, gostač, 82 let, marasmus. — Matevž Zagore, gostač, 55 let, jetika. — Vincencij Prelovšek, dninar, 46 let, jetika. — Štefan Ambrož, gostač, 80 let, ma-rasmus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Motrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. zjut.	734.6	7.4	sl. vzh.	del. jasno	0.50
30 2. u. pop.	732.8	19.8	sl. jzap.	jasno	dež
9. u. zveč.	733.6	13.6	sl. zap.	„	„
7. u. zjut.	732.2	13.0	sl. jzap.	oblačno	0.80
1 2. u. pop.	730.0	14.6	brezv.	dež	dež
9. u. zveč.	730.0	13.8	sl. zap.	del. oblač.	„

Srednja temperatura obeh dni 13.6° in 13.8°, oziroma za 0.1° in 0.3° nad normalom.

J. Ribič,

prodajalec vsakovrstnega godbenega orodja, v Ljubljani, Stari trg 34,

ima v zalogi raznovrstno orodje za godbo in sicer po nastopni ceni: 483 1

Gosli po gld. 2.50, 3.—, 4.— in 5.—.
Gitar po gld. 3.50, 4.— in 5.—; na mašine po gld. 7.— in 10.—.
Gitar po gld. 7.—, 8.—, 10.—, 15.— in 20.— in sicer na mašine.
Ročnih harmonik po gld. 1.50, 2.—, 3.—, 5.— in 10.—.
Lokov za gosli po gld. —.50, —.80, 1.—, 1.50 in 2.—.
Trobent za požarne brambe po gld. 2.50, 3.50, 4.—, 5.—.
 Dalje **klarinetov in flavt**, vsake vrste **strun** po 7, 8 in 9 kr., ter drugih malenkostij, ki se zraven potrebujejo.

Služba orgljarja in mežnarja

se razpisuje pri

župnijski cerkvi sv. Marjete na Muti do 1. decembra.

Prosto lepo stanovanje; dohodki obojne službe znašajo v denarju okolu 230 gld. Tudi zemljišča je nad 3 orale. Spretnost v orgljanju se tirja; seveda imajo cecilijanci prednost. Služba se nastopi s 1. januarjem 1894.

Cerkveno predstojništvo na Muti na Štajerskem. 465 10—3

Véčjo množino
tirolskega in dolenskega
vina
 le pristno blago, — ponuja po primerno nizki ceni v posodah od 40 litrov višej
Jos. Paulin
 426 12 v Ljubljani, Marijin trg št. 1.

Uradne
 in trgovske
KOVERTE
 s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
 v Ljubljani.

Ljudskošolske knjige
 lastne založbe, kakor: 478 4—4
Abecednik, sestavila A. Razinger in A. Žumer;
Prvo berilo in prva slovnica, sestavila A. Razinger in A. Žumer;
Prva nemška slovnica in prvo nemško berilo, sestavili A. Praprotnik, A. Razinger in A. Žumer;
 ravno tako vse v tukajšnji kronovini vpeljane
šolske knjige c. kr. založbe knjig
 imamo v bogati zalogi in jih razpošiljamo s prvo pošto.
Ign. pl. Kleinmayr in Fed. Bamberg
 založna knjigarna v Ljubljani.
 Prekupovalcem in takim, ki vzamejo več na jedenkrat, dajemo popust.

Zadnji mesec. Inomostske srečke Zadnji mesec.
 à 50 kr.
 Glavni dobitok **50.000** goldinarjev.
 (457 18—8)
 Srečke à 50 kr. priporoča J. C. MAYER.

Dunajska borza.

Dne 2. oktobra.	Dne 30. septembra.	4% srečke dunajske parobrodne družbe
Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 05 kr.	137 gld. — kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 „ 85 „	Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.
Zlata renta 4%, davka prosta	119 „ 20 „	18 „ 50 „
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 „ 15 „	Rudolfove srečke, 10 gld.
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	988 „ — „	— „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	335 „ 75 „	Salmove srečke, 40 gld.
London, 10 funtov strl.	126 „ 20 „	69 „ — „
Napoleonondor (20 fr.)	10 „ 08 1/2 „	Windischgraezove srečke, 20 gld.
Casarski cekini	5 „ 97 „	65 „ — „
Nemških mark 100	62 „ 07 1/2 „	Ljubljanske srečke
		24 „ — „
		Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.
		150 „ 50 „
		Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2880 „ — „
		Akcije južne železnice, 200 gld. sr.
		104 „ — „
		Papirnih rubečev 100
		131 „ 50 „

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba „**MERCUR**“ Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kurnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.